

нигва не бѣхъ боледувалъ. Не знаехъ, о братко, че здравето било тъй мило и сладко!

Съвсемъ ненадѣйно тая пуста болестъ на легло ме сложи. Уплаши се много баба Цоцолана.

— Инфлуенца, Боже! Оле, Патилане! Стана тя, що стана! И мене ще хване! Че какво ще правимъ, ако легнемъ двама!

— Не плаши се, бабо! Моята дружина не ще ни остави.

И много не мина, при мене пристигна патиланчо Данчо. Щомъ ме зърна, викна:

— Бате Патилане, какво чудо стана? Срѣдъ бѣлъ день си легналъ! И защо тъй гледа баба Цоцолана? Какво страшно има?

— Нищо, Данчо, нищо. Тая нова болестъ и мене събори.

Данчо отговори:

— Новата ли болестъ? Недей се стра-